

Medezeggenschap is belangrijk.

De (G)MR betrekken in besluitvorming is verstandig en in veel gevallen is het zelfs handig om al in het proces adviezen te vragen, zodat je de kans hebt om uit te leggen welke verplichtingen er zijn en wat daardoor de (on)mogelijkheden zijn. Tegelijkertijd is het goed om vraagstukken vanuit alle verschillende perspectieven te belichten. Dat leidt tot meer draagvlak en kan, mits iedereen zijn rol goed invult, bijdragen aan snellere besluitvorming.

Probleem met de nu voorgenomen wetswijziging is dat de rechten minder te maken hebben met beleid, maar meer met de uitvoering daarvan. Dat brengt problemen met zich mee. Ook het niveau waarop rechten worden toegekend is op zijn zachtst gezegd niet handig. Een MR kan een begroting (en daarmee het complete proces op bestuursniveau) 'blokkeren' door deze 'te klein' te bekijken. Een begroting op schoolniveau is veel minder relevant gemaakt toen de overstap werd gemaakt naar bekostiging van het bestuur. Het is mogelijk om lokaal negatieve reserves te hebben en deze zelfs bewust uit te bouwen door keuzes die bijdragen aan de kwaliteit. Op andere scholen blijft iets over: we verdelen middelen zo verstandig mogelijk, naar rato van de behoefte. Die flexibiliteit raken we straks mogelijk kwijt, doordat lokale MR-en dit niet kunnen overzien en alleen denken in hun eigen lokale belangen. Instemmingsrecht op de begroting kan daarom alleen op GMR niveau liggen.

Adviesrecht op groepsgrootte is net zo iets: natuurlijk is er een ideaal, maar dit is vaak niet realistisch. Bekostiging kan daarvan een reden zijn, maar ook de beschikbaarheid van leerkrachten en fysieke ruimte kan beperkend werken. Bovendien vraagt een bepaalde zorgvraag soms om afwijken van de 'norm' of het ideaal. En dat kan per groep verschillen. Adviesrecht is prima, maar de mogelijkheid om naar aanleiding van niet overgenomen adviezen processen te blokkeren en te frustreren is niet wenselijk. Die mogelijkheid moet er dan dus uit. Net als het instemmingsrecht op de begroting draagt dit niet vanzelfsprekend bij aan de kwaliteit van onderwijs. En dat moet voor wetgeving wel het uitgangspunt zijn.